

Volání - FT Prim

D
Já ho znala, byl fajn,
Emi
byl snad březem, či máj,
G D
je to dávno, prošlo na pár let.

Když se se mnou toulal,
Emi
do mraků zámky maloval,
G E4
všechno přešlo, otáčí se svět.
Emi E4
Byl jen velký snílek, jak se zdá,
D A Hmi
dokázal snad každé z očí číst,
Emi F#7
ale netušil, že někdy odevzdá
G6 C A7
svůj život, aby jiný mohl žít.

Jednou šla jsem k řece blíž,
cestou, kde teď stojí kříž
a najednou se přihnul vzpomínek proud.
Tady naposled stál,
krásně se na mě díval
a řekl: Lásko, chtěl bych s Tebou světem plout
V tom se ale strhla bouře zlá,
začalo lít a hřmělo oblohou.
Měl krásnej zvyk, chtěl mi pomoci, to se má,
ale pak sjel do něj blesk a zůstal mi u nohou.

F Dmi
Ref.: Znáš to známé volání,
Bb
co tě tahá ze spaní
C2
z města ven.
F Dmi
Z dálky slyšíš klekání,
Bb
hlavu bereš do dlaní,
Gmi C
není to jen sen.
Bb C
Kolikrát on tady stál,
F C D7
písně hrál všem, když lámal se den,
Gmi C
kolik nocí prozpíval,
Gmi Bb A4 A
oči měl modrý, modrý jako len.

Slunce do pavučin
už vrhá svůj stín,
touhou žít se srdce rozbuší.
Pár prostých vět,
které obletí svět,
ozvěnou ti zazní do uší.

Život uplyne jako voda v peřejích,
jak červánky, když táhnou nad hlavou.
Roztaje jak první padlý sníh,
když na něj vstoupíš botou toulavou.

Ref.: Znáš to známé volání...